A°. 1839. N°. 103.

DONDERDAG DEN 26sten DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements - Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 December 1839.*

(43800) Alzoo J. ZAAL en Hs. KLINT, in qualiteit als Administrateuren der Plantaadje *Waijamoe*, zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om den allodia len eigendom en het erfelijk bezit van een stukje onbegeven Land, groot ruim *tachtig* akkers, gelegen achter gemelde Plantaadje.

Zoo worden hierbij al de genen, die mogten sustineren beter regt te hebben, dan genoemde Heeren, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 December 1839.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1°. Aan de Slaven *Mariana*, *Frederica*, *Johannis*, *Frederik* en *Paulus*; gestaan hebbende onder Straatvoogdij van JOHANNIS ZWIEP.

2°. Aan den Slaaf *Pietje*; weleer toebehoord hebbende aan G. G. SCHLOSSER.

3°. Aan den Slaaf *Onverwacht*; toebehoord hebbende aan JOHANNIS van VAN OMMEREN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. CORNELIA MARIANNA NEIJHORST.
JOHANNA FREDERICA NEIJHORST.
JOHANNIS FIGARRO NEIJHORST.
FREDERIK HENDRIK NEIJHORST.
PETRUS PAULUS NEIJHORST.

2°. PIERRE PAULUS FLAMMENBERG.

3°. PETRUS VOORN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, de Nd. Am. Brik *Sabra*, Kapt. Jonathan Thacher, van Wilmington, hebbende 28 dagen reis; Passagier: Levy Jacobs.

UITGEKLAARD.

Den 23sten, het Schip *Eensgezindheid*, Kapt. C. Meijer, naar Amsterdam; lading: 271 vaten Suiker en 329 balen schoone Katoen.

Den 24sten, het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten, via Coppename naar Rotterdam; lading: 20 balen schoone Katoen en 1 vat Huiden.

Idem, de Nd. Am. Brik *Cadet*, Kapt. E. Babson, naar Gloucester; lading: 254 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 5 *October.*

Omtrent het vermoorden van den President der Kamer van Afgevaardigden in Buenos-Ayres, en van zijnen zoon, verhalen reizigers de volgende bijzonderheden: De kolonel *Maza*, die aan het hoofd van een regiment stond, werd omstreeks den 25sten Junij bij den president der Republiek, generaal *Rosas*, ontboden, onder voorwendsel dat hij hem eenige eerbewijzingen doen wilde, maar bij zijne aankomst in de gevangenis geworpen, als van eene zamenzwering tegen *Rosas* beschuldigd. Toen de vader van den kolonel, de genoemde President der Kamer, zulks vernam, wilde hij zijn ontslag indienen, doch in dienzelfden nacht werd zijn huis door gewapende lieden bezet, die hem te vergeefs overal zochten. Desniettegenstaande zat hij den volgenden dag in het Huis voor, en bleef den avend in een der bureaux doorbrengen, waar vier gemaskerde personen hem overvielen en met dolksteken afmaakten, terwijl zijn zoon den volgenden dag in den gevangenis werd doodgeschoten. Deze wreede handelwijze van *Rosas* wordt aan de vrees toegeschreven, dat zijne slagtoffers geheimen aan den dag zouden gebragt hebben, met den dood van zijn tegenstander, den generaal *Quiroga*, in verband staande.

FRANKRIJK.

PARIJS, 9 *October.*

De voorstelling der wilde dieren van den bekenden beestentemmer *van Amburg* scheen gisteren bijna op een zeer treurige wijs te zullen eindigen. Op het oogenblik dat *van Amburg* zijn' leeuw voor hem had doen nederliggen en op deszelfs rug stond, sprong een daarop gedresseerde hyena hem op de schouders. Deze last scheen den leeuw te zwaar te zijn, althans hij beurde den kop op, omvatte de beenen zijns meesters en zette vrij diep zijne tanden daarin zoo dat het been weldra geheel bebloed was; *van Amburg* liet geen kreet, en behield, althans uitwendig, al zijne koelbloedigheid. Met een slag zijner zweep noodzaakte hij den leeuw zijne vorige houding te hernemen en zette daarop bedaard zijne exercitien voort. Het publiek had dit tooneel echter niet met zooveel bedaarheid aanschouwd. Van alle zijden gingen angstkreeten van de vrouwen op, waarvan velen bewusteloos geraakten; in het parterre werd verlangd dat het scherm viel, doch de voorstelling werd niet te min tot het einde voortgezet.

— Het dagblad *le Réparateur* van Lyon verzekert, dat de bekende schrijfster Mad. *Du Devant*, meer bekend nog onder den naam van *Georges Sand*, die sedert eenigen tijd te Lyon verbleef om zich naar het Zuiden van Frankrijk te begeven, het voornemen had om in een klooster van la Trappe, nabij Acquebelles te gaan. Deze onverwachte stap was het gevolg van veelvoldige gesprekken, die deze zooveel van zich doen spreken hebbende schrijfster, met eenen geestelijke van Parijs gehad had.

DUITSCHE POST.

FRANKFORT, 8 *October.*

Als eene bijzonderheid die in de tegenwoordige omstandigheden opmerkelijk kon gezegd worden, werd gemeld dat aan al de gezanten der voornaamste Europesche mogendheden bijzondere ongelukken waren overkomen: de pruisische gezant, graaf *von Königsmark*, had door een val van het paard het sleutelbeen gebroken; ook de engelsche gezant, lord *Ponsonby*, had een val van het paard gedaan, doch met minder ernstige gevolgen; de fransche gezant, admiraal *Roussin*, was door het inzakken eener zoldering van de eerste verdieping naar beneden gestort, de oostenrijksche internuntius *von Sturmer* was door het omslaan van een vaartuig in gevaar geweest van te verdrinken; de russische gezant *von Butenieff*, had door het omslaan van zijn rijtuig een val gedaan en had zich aanmerkelijk bezeerd. Al deze ongeluksgevallen hadden in de jongste weken plaats gehad.

September 1839.

Bovenaan zij de gewigte gebeurtenis aangeteekend, welke ieder menschenvriend met vreugde vervuld heeft, het grootendeels beëindigen van den gruwzamen Spaanschen burgerkrijg.

Nadat Espartero door welgewikte bewegingen in den afgeloopen zomer de Carlisten al verder en verder in de engte had gedreven; nadat hij blijkbaar partij had getrokken van de verdeeldheid, die onder deze had plaats gegrepen, en, hetzij dan door goud, hetzij door overreding, Maroto tot den vrede had overgehaald; volgde in het laatst van Augustus de bemagtiging van Durango, lang het brandpunt van de Carlistische magt. Dit was het sein tot den afval van Maroto, van vele officieren en een deel der troepen, welke echter, wat men er van zegge, bezwaarlijk zou te bewerkstelligen zijn geweest, indien niet de bevolking den oorlog moede geweest ware, en de geregelde magt en regering der Christino's ten laatste niet als hare uitredding had beschouwd. De togt van den hertog der Overwinning (Espartero) was van nu af een zegetogt. Don Carlos, met zijne ontmoedigde en berooide Navarrezen, konde hem geen wederstand bieden, te meer daar Espartero de opgestane gewesten het behoud hunner *fuero's* toezeide. Daardoor verviel het doel van den opstand; want geene blinde onderwerping aan Don Carlos, of zucht voor diens persoonlijke belangen was er de oorsprong van geweest. Van Tolosa naar het sterke Lecumberry terug gedrongen, moest de pretendent, haast geen pretendent meer, zijne gansche hofhouding naar Frankrijk zenden, werd hij al meer en meer verlaten, vlood hij naar het Bastannesche, doch werd hij zoo na in den rug door Espartero vervolgd, dat hij zich spoedig (11 Sept.) te Urdach, kort nabij de fransche grenzen, bevond. Van drie zijden was zijn vijand in Navarra doorgedrongen, regts over Villa Franca, links over Leiza met zijn middentogt op Lecumberry, en stond zoo snel voor Urdach, dat Don Carlos maar luttel uren tijds had om zich te bedenken, en al zijne kansen verloopen ziende, op Fransch grondgebied te wijken. Hij was er door vele aanhangers voorgegaan; zijne bijhebbende troepen, aan alles gebrek lijdende, vergezelden hem, en nog meer volgden hem. Hij en zijn gezin werden door het Fransch bewind op eenige voorwaarden toegelaten, naar Bourges gevoerd, en het schijnt dat hem thans vergund zal worden naar Italie te vertrekken.

Dat deze gebeurtenissen in Madrid de grootste vreugde verwekten, spreekt van zelven. Zij ontwapenden de overdrevene partij aldaar,

zoowel als in Frankrijk, die van eene gewapende tusschenkomst in Spanje had gedroomd, welke trouwens door alle Spanjaarden zou zijn gewraakt.

Nog blijft Cabrera rondzwerven met eenige niet onaanzienlijke magt, en wil, zelfs met belagchenswaardige eigene verheffing tot hoofd des opstands, de vaan daarvan omhoog houden; doch het is te denken, dat zoowel de ontzagwekkende magt van Espartero, als de veranderde geest der bevolking en de bezadigde gesteldheid der cortes, die de *fuero's* willen behouden, zoo vele waarborgen opleveren voor eene algeheele uitdelging van een burgeroorlog, die eene vlek op onzen tijd wierp.

Wat er zij van geruchten, alsof de Koningin van Spanje met den Hertog van Nemours in den echt zou treden, zal de tijd moeten uitwijzen. Geschiedt zulks, zal het Engeland alles behalve behagen.

Frankrijk zag af van de bezwaring der Belgische manufacturen, daar het geslaagd schijnt te zijn om dat land van een verbond met Duitschland, althans vooreerst, af te houden. Zelfs ondervond Frankrijk weder woelingen, ten gevolge van de duurte der graanprijzen. Door dit rijk werd Texas erkend, en daarmede een verdrag van handel aangegaan, hetgeen weder zeer geschikt is om het verbond met Engeland te verzwakken.

In Groot-Brittannie zag men den Heer Macauley en andere warme vrijzinnigen aan het bestuur komen: nieuw voedsel ter bestrijding van het ministerie Melbourne door de Tories. O'Connell poogt de Ieren nu voor goed op te ruijen ter verbreking van de vereeniging tusschen Engeland en Ierland. — Geruchten wegens het aanstaande huwelijk der Koningin met een der jonge vorsten van Saksen-Coburg kregen meer vastheid.

In Zwitserland hebben verregaande ongeregeldheden plaats gehad, die, indien de Oostersche zaken niet zoo zeer de aandacht der kabinetten boeiden, welligt meer in het oog zouden zijn geloopen. Het voornaam tooneel dier ongeregeldheden was Zurich. De zaak van Strauss had er de eerste aanleiding toe gegeven. Er waren volks-vergaderingen in den anti radicalen geest gehouden, waartegen het bewind reeds onderscheiden, vruchtelooze afkondigingen had gedaan. Toen nu den 1sten September troepen in Zurich binnen trokken, om die afkondigingen te handhaven, kwamen den 2den 10,000 of meer menschen te Cloten, nabij die stad zamen, welke eene bezending derwaarts afvaardigden, om de intrekking van het verbod tegen het houden van volksvergaderingen te eischen. Het bewind wilde niet toegeven; dit had ten gevolge, dat het den 6den, door een opentlijken opstand, werd omvergeworpen; over en weder werd geschoten, en werden eenige personen, waaronder zeer geachte, de slagtoffers der volkswoede. Sedert is de rust wel hersteld, doch nadat eene nieuwe verkiezing het bewind geheel in den geest der opstadelingen gewijzigd had.

In Rusland aanschouwde men te Borodino groote wapenschouwingen, door sommigen, zonder grond, nog aan andere bedoelingen toegeschreven, en de inwijding van een gedenkteeken, hetwelk dáár staat als getuigenis van de grootste gebeurtenis der latere tijden, den val van Napoleon, de bedelving van zijne voorbeeldelooze heirmagt in de sneeuwvelden en het voeren der Russische benden naar Parijs, zoo als Keizer Nikolaas te dezer gelegenheid herinnerde.

In Oostenrijk zag men den Hongaarschen Rijksdag tot kalmer stemming geraken. — De Prins van Metternich, ernstig ongesteld geweest, kwam aan de betere hand. Zijn herstel is van het grootst gewigt voor de rust van Europa, met opzigt tot de Oostersche aangelegenheden.

Wat die aangelegenheden aangaat, de ware toestand der dingen bleef nog met een sluijer bedekt. Voor zoo veel het mogelijk was dien op te ligten, zou men mogen besluiten, dat er nog alles behalve eensgezindheid tusschen de groote mogendheden dienaangaande heerscht; dat Frankrijk en Engeland weerzijds hieromtrent niet vertrouwen; dat Rusland zijn best doet, in deze omstandigheden, Engeland meer tot zich te doen naderen; dat daartoe zelfs een buitengewoon gezant, de Heer von Brunow, naar Londen is afgevaardigd. Inmiddels heeft Frankrijk zijn gezant bij de Porte, den Adm. Roussin, teruggeroepen, zoo het schijnt, om zijne slappe houding bij den afval van de Turksche vloot. Hij is door den Heer Ponthois vervangen. — De Onder-Koning van Egipte, al het weifelen wel doorziende, en geenerlei vruchten bespeurende van eenige Conferentie, die volgens sommigen te Weenen (doch zonder Rusland) zoude plaats hebben, blijft stijfzinniger dan ooit op zijne eischen staan, tot verwijdering van Chosrew en tot verkrijging van het erfelijk bezit van Egypte en Syrie. Inmiddels behoudt hij de Turksche vloot, versterkt zich meer en meer, en tracht de trouw der andere landvoogden der Porte aan het wankelen te brengen.

Terwijl dus in de verte nog een zwaar onweder aan den staatshemel hangt, begint ons Vaderland steeds meer de weldaden van den vrede te genieten.

De betrekkingen tusschen ons en Belgie worden steeds levendiger, de stellige benoeming van gezanten, waartoe over en weder zeer geachte mannen zijn gekozen, levert grond op derzelver verdere bevestiging.

Neêrlands hoofdstad vierde feest, zij ontving den Erfprins en Hoogstdeszelfs gemalin met gulle, onbedwongene vreugde. Met minzaamheid en weldadigheid werd dat gevoel beantwoord.

De eerste spoorweg van Nederland, die van Amsterdam naar Haarlem, werd luisterrijk ingewijd en vervolgens voor het publiek geopend; duizenden reizigers en nieuwsgierigen hebben reeds van dit nieuwe vervoermiddel gebruik gemaakt, en alles duidt aan dat die drukte zich staande zal houden wanneer de spoorweg tot Rotterdam zal zijn verlengd, de stoute werken aan de groote Sluis van Neuzen vorderden grootelijks; verschillende ontwerpen, tot verbetering van inwendige gemeenschap, kwamen tot rijpheid; binnen- en buitenlandsche tentoonstellingen van kunst-voortbrengselen getuigden dat Nederland zijnen roem in dit opzigt waardiglijk handhaaft. Moge het Vaderland alzoo voortgaan de vruchten van den vrede te plukken, waarnaar allen, die het wel met hetzelve meenen, lang gehaakt hebben, en moge het op de baan van proefhoudende verbeteringen met gepasten tred voortschrijden.

ADVERTISSEMENTEN.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.